

Zadanie 1

Niech $f(x) = 1 - \cos x$. Zgodnie ze wzorem z ćwiczeń uwarunkowanie jest równe $\frac{|x| |f'(x)|}{|f(x)|} = \frac{|x| |\sin x|}{1 - \cos x}$. W granicy w zerze mamy: $\lim_{x \rightarrow 0^+} \frac{x \sin x}{1 - \cos x} = \lim_{x \rightarrow 0^+} \frac{1 \cdot \sin x + x \cos x}{\sin x} = \lim_{x \rightarrow 0^+} \frac{\cos x + 1 \cdot \cos x + x \cdot (-\sin x)}{\cos x} = 2$ na mocy dwukrotnie zastosowanej reguły de l'Hospitala. Ponieważ funkcja $x \mapsto \frac{|x| |\sin x|}{1 - \cos x}$ jest parzysta, granica lewostronna jest także równa 2, zatem jest to współczynnik uwarunkowania zadania.

Mamy $1 - \cos x = 1 - \cos(2 \cdot \frac{x}{2}) = 1 - (\cos \frac{x}{2})^2 + (\sin \frac{x}{2})^2 = 1 - (1 - (\sin \frac{x}{2})^2) + (\sin \frac{x}{2})^2 = 2 (\sin \frac{x}{2})^2$.

Ponieważ dzielenie przez 2, branie sinusa, podnoszenie do kwadratu i mnożenie przez 2 są obliczalne w arytmetyce fl_v z małym błędem względnym (i są to zadania dobrze uwarunkowane, np. współczynnik uwarunkowania sinusa w okolicy zera: $\frac{|\frac{x}{2} \cos \frac{x}{2}|}{|\sin \frac{x}{2}|} = |\frac{x}{2 \sin x}| \cos x \rightarrow 1 \cdot 1 = 1$, podnoszenia do kwadratu: $\frac{|\frac{x}{2} \cdot (2x)|}{|x^2|} = 2$) algorytm: $x_1 := x/2; x_2 := \sin x_1; x_3 := x_2 \cdot x_2; y := x_4 \cdot 2$ oblicza wynik z małym błędem względnym, gdyż w każdym kroku wartość w arytmetyce fl_v różni się od dokładnej o coś rzędu precyzji arytmetyki, dokładniej: w każdym kroku przemnażamy przez $(1 + \delta)$, zaś małe błędy argumentów działań przerzucają się na małe błędy wyniku na podstawie dobrego uwarunkowania.

Zadanie 5

Mamy $A = \begin{pmatrix} \varepsilon & -1 \\ 1 & -\varepsilon \end{pmatrix}$ oraz $A^{-1} = \frac{1}{1-\varepsilon^2} \begin{pmatrix} -\varepsilon & 1 \\ -1 & \varepsilon \end{pmatrix}$.

Zatem na podstawie zadania 4 mamy $\text{cond } A = \|A\|_1 \cdot \|A^{-1}\|_1 = (1 + \varepsilon) \cdot \frac{1+\varepsilon}{1-\varepsilon^2} = \frac{1+\varepsilon}{1-\varepsilon} = \frac{2}{1-\varepsilon} - 1$.

Stąd widać, że w otoczeniu $\varepsilon \approx 1$ współczynnik uwarunkowania jest dowolnie duży, zatem macierz jest tam źle uwarunkowana (w szczególności może być numerycznie osobliwa).

Jeśli zaś odgradzimy się od jedynek, tj. rozpatrzmy $\varepsilon \in (0, r)$ dla pewnego $r < 1$, to istnieje jednostajne oszacowanie $\text{cond } A < \frac{2}{1-r} - 1$, zatem dla dostatecznie precyzyjnej arytmetyki tracimy dowolnie mały odsetek cyfr znaczących.

Zadanie 4 (użyte w rozwiązaniu zad. 5)

Niech $x = (x_1 \ x_2 \ \dots \ x_n)^T$ będzie wektorem ze sfery jednostkowej, tj. $\|x\|_1 = 1$. Wtedy zachodzi $y := Ax = (y_1 \ y_2 \ \dots \ y_n)^T$, gdzie $y_i = \sum_{j=1}^n a_{ij} x_j$.

Niech $M = \max_{j \in \{1, \dots, n\}} \sum_{i=1}^n |a_{ij}|$. Mamy wtedy:

$$\begin{aligned} \|y\|_1 &= \sum_{i=1}^n |y_i| = \sum_{i=1}^n \left| \sum_{j=1}^n a_{ij} x_j \right| \leq \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n |a_{ij}| |x_j| = \sum_{j=1}^n \sum_{i=1}^n |a_{ij}| |x_j| = \sum_{j=1}^n \left(|x_j| \cdot \sum_{i=1}^n |a_{ij}| \right) \leq \\ &\leq \sum_{j=1}^n (|x_j| \cdot M) = M \sum_{j=1}^n |x_j| = M \|x\|_1 = M \end{aligned}$$

Zatem $\|A\|_1 \leq M$. Niech teraz j będzie numerem kolumny realizującym maksimum w definicji M . Wtedy j -ty wektor bazowy e_j spełnia $Ae_j = (a_{1j} \ a_{2j} \ \dots \ a_{nj})^T$, a zatem $\|Ae_j\|_1 = \sum_{i=1}^n |a_{ij}| = M$. Stąd $\|A\|_1 = M$.